

at forstaa ham. Det er i det Mindste ikke mit Standpunkt. Man er ikke berettiget til at sige, at vi mene dermed at have løst dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem siger, at Hjelven gjennem dette Lovforslag vilde kun være som en Draabe i Havet lige overfor den store Nød, som er tilstede. Tror det ærede Medlem, at vi ikke for længe siden have indset dette? Men tror det ærede Medlem da ikke tillige, at det dog er en Pligt at begynde paa Noget? Jeg vil dog bede dem, der til enhver Tid, naar man kommer frem med et Spørgsmaal til Løsning af et eller andet Problem, sige, at det er ingen Ting, at det vil ikke fylde Noget, at erindre, at naar vi komme med vore store, vore principale Fordringer, saa sige de til os, at der forlange vi for Meget, og derfor kunne vi ingen Ting faae. Saa sige de: I ville have det Hele omvæltet og afstøffet paa en Gang. I ville ikke gaa paa Akkord med det Bestaaende, ikke nøjes med mindre Dele, men I ville have det Hele paa en Gang! Naar vi saa forlange en lille Brøkdæl, som det ærede Medlem jo kaldte en halv Million, saa sige de, at det kun er en Draabe i Havet, og den vilde de ikke give, fordi det forslaar ingen Verdens Ting! Svornart i al Verden vil det ærede Medlem fra Christianshavn og hans Meningsfæller da være med til at give os Noget? De vil ikke give os det Hele og ikke heller Dele af det! Saasnart der fremkommer et Forslag, som i Virkeligheden kan afhjælpe Et eller Andet, som Nøden har fremkaldt, saa siger man: Nei, under den Form lader det sig ikke gennemføre, paa den Maade lader det sig ikke afhjælpe, dette er ingen Ting — og kommer det i en anden Form, saa vasker det paa andre Maader ikke ind i den Tante-gang, som de Herrer have. Paa den Maade kassere de alle de Former, der her komme frem. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christian Jensen) har taget Anledning til at frembringe en ny Tanke med Hensyn til Alderdomsforsørgelse i Forbindelse med dette Forslag, og har ment, at Alle de, der interessere sig for Alderdomsforsørgelse i det Hele burde kunne støtte den Tanke, saa vil jeg sige, at det kan jeg ikke gjøre af de Grunde, som jeg her har sagt. Jeg mener, at dette Forslag er ikke af en saa omfattende Natur som fornødent, det tilveiebringer ikke saa store Midler, at det nogensinde kan komme til at danne Basis eller Grundlag for Alderdomsforsørgelse. Jeg er af den Mening, at en virkelig Forsørgelse af de Gamle og Svage kun kan tilveiebringes igjennem et af Staten selvstændigt ordnet System. De Gamle og

Svage have deres Krav paa Hjælp og Understøttelse af Samfundet, hvad saare varmt er blevet udtalt af mange ærede Medlemmer, men denne Hjælp kan ikke ydes ved en Lov som denne; denne Lovs oprindelige Formaal vil blive ødelagt ved at ville bringe den hen til at hjælpe paa et Omraade, hvor den er ude af Stand til at hjælpe fyldestgjørende. Jeg er derfor ikke i Stand til at gaa med til det ærede Medlems Forslag, hvor varmt jeg end kan sympatisere med det ærede Medlem lige overfor de Gamle og Svage i Samfundet, thi som Støtte mod Arbejdsløshed og midlertidig Nød tror jeg, at dette Lovforslag vil være af overordentlig Betydning, og i Virkeligheden komme til at udrette overordentlig meget Godt og bør tages for sig selv. Det er uforstaaeligt, at alle de der paastaa at have saa stor Kjærlighed til de Fattige og Forurettede i Samfundet, ikke kunne gaa med til dette. Det ærede Medlem fra Christianshavn siger, at vi samle i Blinde, naar vi vilde hjælpe de Unge, der have Haab om at faae Arbejde. Man mener, at man ofte vil tage fejl der. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at han, der tilhører Arbejderstanden, selv om det er Arbeidsgiverstanden, meget godt veed, at vi behøve ikke at samle ret meget omkring for at finde værdige Trængende under de nuværende Arbeids- og Produktionsforhold. Der er uendelig megen Nød at afhjælpe, som er uforstyldt, 1000 Hænder gaa ledige, som inderlig gjerne vilde arbejde, hvis man var i Stand til at staffe Arbejde. Det veed det ærede Medlem meget godt, og det kan derfor ikke nytte at paastaa, at vi samle i Blinde lige overfor disse Mænd, som uendelig gjerne ville bestille Noget, men som ikke kunne faae Noget. Vi behøve ikke at samle ret længe, hvis vi have Dine at se med, inden vi ere i Stand til at faae fat paa dem, og den Nød, de uforstyldt lide under. Det blev udtalt af det ærede Medlem fra Frederiksøer (Sulch), hvad der har glædet mig overordentlig, og som jeg for hans og Fleres Vedkommende vil sige fast, at der ikke længer er den Kraft i Modstanden mod Statshjælp paa dette Omraade, som der tidligere har været. Det vil altsaa sige, at vi, der saa længe have arbejdet for det Princip, at Staten har Forpligtelse til at gribe ind paa sociale og økonomiske Omraader, til at træde hjælpende til lige overfor dem der i Virkeligheden lide under de uheldige Samfundsforhold, nu ere ved at brøde den Modstand, som fra saa mange Sider har været reist imod dette Princip. Jeg havde ogsaa den Fornøjelse at høre det ærede Medlem fra Christianshavn (C. Jensen),